

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 566/2014

af 26. maj 2014

om ændring af forordning (EF) nr. 617/2007 for så vidt angår anvendelsen af overgangsperioden mellem den 10. EUF og den 11. EUF, indtil den interne aftale for 11. EUF træder i kraft

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som senest ændret ⁽¹⁾ (AVS-EU-partnerskabsaftalen),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽²⁾ (»den interne aftale«), særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning nr. 2013/759/EU ⁽³⁾ fastsatte overgangsforanstaltninger vedrørende forvaltningen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) (»overgangsfacilitet«) for at sikre, at der er midler til rådighed til finansiering af samarbejdet med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet og med oversøiske lande og territorier samt til dækning af støtteudgifter fra 1. januar 2014, frem til ikrafttrædelsen af 11. EUF.
- (2) Det er nødvendigt at tilpasse Rådets forordning (EF) nr. 617/2007 ⁽⁴⁾ for så vidt angår Kommissionens driftsmæssige og finansielle forvaltning af overgangsfaciliteten i overgangsperioden mellem 10. EUF og 11. EUF, indtil den interne aftale for 11. EUF og gennemførelsesforordningen til 11. EUF træder i kraft.
- (3) Der bør foretages samme tilpasning af gennemførelsesbestemmelserne for den driftsmæssige og finansielle forvaltning af investeringsfaciliteten i denne overgangsperiode.
- (4) Rådets afgørelse 2010/427/EU fastsætter, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere ⁽⁵⁾.
- (5) Forordning (EF) nr. 617/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EUT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2013/759/EU af 12. december 2013 om overgangsforanstaltninger vedrørende forvaltningen af EUF fra 1. januar 2014 frem til ikrafttrædelsen af 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 335 af 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ EUT L 152 af 13.6.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I overgangsperioden mellem den 10. EUF og den 11. EUF, indtil den interne aftale for 11. EUF træder i kraft, erstattes artikel 1-16 i forordning (EF) nr. 617/2007 af dem, der er fastsat i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning skal anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes, indtil gennemførelsesforordningen til 11. EUF træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2014.

På Rådets vegne
Ch. VASILAKOS
Formand

BILAG

»AFSNIT I

MÅL OG GENERELLE PRINCIPPER*Artikel 1***Mål og udvælgelseskriterier**

1. Geografisk samarbejde med AVS-lande og -regioner inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) baseres på mål, grundlæggende principper og værdier, der er afspejlet i de generelle bestemmelser i partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som senest ændret ⁽¹⁾ (AVS-EU-partnerskabsaftalen).
2. Samarbejdet skal navnlig finde sted inden for rammerne af principperne og målene for EU's optræden udadtil og i overensstemmelse med den europæiske konsensus om udvikling og dagsordenen for forandring samt efterfølgende ændringer heraf og tilføjelser hertil:
  - a) Det primære mål med samarbejdet i henhold til denne forordning er at nedbringe og på længere sigt udrydde fattigdom.
  - b) Samarbejde i henhold til denne forordning vil også bidrage til:
    - i) at fremme bæredygtig og inklusiv udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende
    - ii) at konsolidere og understøtte demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, menneskerettigheder og de relevante principper i international ret og
    - iii) at gennemføre en rettighedsbaseret tilgang, der omfatter alle menneskerettigheder.

Virkeliggørelsen af disse mål måles ved hjælp af relevante indikatorer, herunder indikatorer for den menneskelige udvikling, navnlig 2015-mål 1 for litra a) og 2015-mål 1-8 for litra b), og efter 2015 andre indikatorer, som Unionen og dens medlemsstater er nået til enighed om.

3. Programmeringen skal være sådan, at den i videst muligt omfang opfylder de kriterier for adgang til statslig udviklingsbistand (ODA), der er fastlagt af Komiteen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD/DAC), idet der tages hensyn til Unionens mål om i perioden 2014-2020 at sikre, at mindst 90 % af dets samlede eksterne bistand medregnes som ODA.
4. Tiltag, der er omfattet af og berettiget til støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 ⁽²⁾, finansieres i princippet ikke i henhold til nærværende forordning, jf. dog behovet for at sikre kontinuitet i samarbejdet fra en situation med krise og frem mod etablering af stabile udviklingsvilkår. I sådanne tilfælde skal der gøres en særlig indsats for at sikre, at humanitær nødhjælp, genopbygning og udviklingsbistand er knyttet effektivt sammen og bidrager til katastrofeforebyggelse og modstandsdygtighed.

*Artikel 2***Almindelige principper**

1. Ved gennemførelsen af denne forordning skal der sikres kohærens i forhold til andre områder inden for EU's optræden udadtil og andre relevante EU-politikker samt strategisk kohærens til fremme af udvikling i overensstemmelse med artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Til det formål baseres foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, herunder foranstaltninger, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), på de samarbejdspolitikker, der er fastlagt i dokumenter omhandlende f.eks. ordninger, erklæringer og handlingsplaner for Unionen og de berørte tredjelande og regioner, og på Unionens afgørelser, særlige interesser, politiske prioriteter og strategier.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

2. Unionen og medlemsstaterne arbejder hen imod en fælles flerårigprogrammering, der er baseret på partnerlandenes begrænsning af fattigdom eller tilsvarende udviklingsstrategier. De kan gennemføre fælles tiltag, herunder fælles analyse og fælles opfølgning af disse strategier ved at identificere prioriterede sektorer for intervention og arbejdsdeling i landene, gennem fælles missioner med inddragelse af alle donorer og ved at anvende samfinansierede og delegerede samarbejdsordninger.

3. Unionen fremmer en multilateral tilgang til globale udfordringer og samarbejder med medlemsstater og partnerlande i den henseende. Hvis det er relevant, fremmer EU samarbejde med internationale organisationer og organer og andre bilaterale donorer.

4. Forbindelserne mellem Unionen og dens medlemsstater og partnerlandene er baseret på og skal fremme værdier vedrørende menneskerettigheder, demokrati og retsstaten samt principper om ejerskab og fælles ansvarlighed. Støtten til partnerne vil blive tilpasset til deres udviklingssituation og engagement og deres fremskridt med hensyn til menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet og god regeringsførelse.

I forbindelserne med partnerlande tages der endvidere hensyn til deres engagement og resultater med hensyn til at implementere internationale aftaler og aftaler med EU, herunder på migrationsområdet som fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen.

5. Unionen fremmer et effektivt samarbejde med partnerlandene og -regionerne i tråd med bedste internationale praksis. Den tilpasser sin støtte til partnernes nationale eller regionale udviklingsstrategier, reformpolitikker og procedurer, hvor det er muligt, og støtter demokratisk ejerskab såvel som national og gensidig ansvarlighed. Unionen fremmer til det formål:

- a) en udviklingsproces, der er gennemsigtig, og som partnerlandet eller -regionen styrer og ejer, herunder fremme af lokal ekspertise
- b) en rettighedsbaseret tilgang, som omfatter alle menneskerettigheder, uanset om de er borgerlige og politiske, økonomiske eller sociale og kulturelle, med henblik på at indarbejde menneskerettighedsprincipper i gennemførelsen af denne forordning for at bistå partnerlandene med gennemførelsen af deres internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder og støtte rettighedshaverne, med fokus på fattige og sårbare grupper, i at gøre deres rettigheder gældende
- c) styrkelse af befolkningernes stilling i partnerlandene, strategier med inddragelse og deltagelse i udviklingsprocessen og bred inddragelse af alle samfundssegmenter i udviklingsprocessen og i den nationale og regionale dialog, herunder den politiske dialog. Der skal være særlig opmærksomhed på de respektive roller, der spilles af parlamenter, lokale myndigheder og civilsamfundet, bl.a. med hensyn til deltagelse, tilsyn og ansvarlighed
- d) effektive samarbejdsmetoder og -instrumenter i tråd med bedste OECD/DAC-praksis, herunder anvendelse af innovative instrumenter som f.eks. sammenblanding af tilskud og lån og andre risikodelingsmekanismer i udvalgte sektorer og lande samt deltagelse af den private sektor under behørig hensyntagen til gældsberedygtigheden og antallet af sådanne mekanismer og kravet til systematisk vurdering af virkningen i overensstemmelse med målene i denne forordning, navnlig fattigdomsreduktion, samt specifikke budgetstøttemekanismer, f.eks. statsopbygningskontrakter. Alle programmer, interventioner og samarbejdsmetoder og -instrumenter tilpasses de særlige vilkår i de enkelte partnerlande eller -regioner med fokus på programbaserede tilgange, ydelse af forudsigelige bistandsmidler, mobilisering af private ressourcer, herunder fra den lokale private sektor, universel og ikkediskriminerende adgang til basale ydelser samt udvikling og anvendelse af landesystemer
- e) mobilisering af indenlandske indtægter og styrkelse af partnerlandenes finanspolitik med det formål at begrænse fattigdommen og afhængigheden af bistand
- f) politikker og planlægning med større gennemslagskraft gennem koordinering, konsekvens og harmonisering mellem donorerne med det formål at skabe synergi og undgå overlapning og dobbeltarbejde, forbedre komplementariteten og støtte initiativer, der omfatter alle donorer, og gennem koordinering i partnerlande og -regioner under anvendelse af vedtagne retningslinjer og principper om bedste praksis for koordineringen og bistandens effektivitet
- g) resultatbaserede tilgange til udvikling, herunder omfattende gennemsigtige og nationalt inspirerede resultatrammer, der i givet fald er baseret på internationalt fastsatte mål og sammenlignelige og aggregerbare indikatorer, f.eks. 2015-målene, med henblik på at evaluere og videreformidle resultaterne og effekten af udviklingsbistanden.

6. Unionen støtter efter behov samarbejde og dialog og udviklingsdimensionen i partnerskabsaftaler og trepartssamarbejde på bilateralt, regionalt og multilateralt plan. EU fremmer syd-syd-samarbejde.
7. I forbindelse med sine udviklingssamarbejdsaktiviteter trækker Unionen efter behov på medlemsstaternes reform- og overgangserfaringer og deler egne erfaringer med medlemsstaterne.
8. Unionen tilstræber regelmæssig udveksling af oplysninger med partnerskabets aktører i henhold til artikel 4 i AVS-EU-partnerskabsaftalen.

AFSNIT II

PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER*Artikel 3***Overordnet ramme for tildeling af midler**

1. Kommissionen fastlægger de flerårige vejledende tildelinger af ressourcer til hvert AVS-land og hver AVS-region og til samarbejde mellem AVS-landene på grundlag af de kriterier, der er fastsat i artikel 3, 9 og 12c i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, inden for de finansielle rammer, der er fastsat i artikel 2 i den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽¹⁾ («den interne aftale»).
2. Ved bestemmelsen af de vejledende nationale tildelinger anvendes der en differentieret tilgang for at sikre partnerlandene et skræddersyet samarbejde baseret på:
  - a) deres behov
  - b) deres evne til at generere og få adgang til finansielle ressourcer og evne til at anvende midlerne
  - c) deres engagement og resultater, samt
  - d) den potentielle effekt af Unionens bistand.

De lande, der er i størst nød, navnlig de mindst udviklede lande, lavindkomstlande og lande, der er i krise, befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker og udsat situation, skal i første omgang tildeles midler.

Unionen tilpasser sin bistand gennem dynamiske, resultatorienterede og landespecifikke foranstaltninger som omhandlet i artikel 7, stk. 2, alt efter landets situation og engagement og fremskridt med hensyn til spørgsmål som god regeringsførelse, menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet og landets evne til at gennemføre reformer og tilgodese sine borgeres krav og behov.

3. Udvalget for Den Europæiske Udviklingsfond, der er nedsat i henhold til artikel 8 i den interne aftale («EUF Udvalget»), drøfter metoden til fastlæggelse af de flerårige vejledende tildelinger af ressourcer, jf. stk. 1 i denne artikel.

*Artikel 4***Overordnede rammer for programmering**

1. Programmering af bistand til AVS-stater og -regioner under AVS-EU-partnerskabsaftalen foretages i overensstemmelse med de generelle principper, der er omhandlet i artikel 1-14 i bilag IV til den pågældende aftale, og med artikel 1 og 2 i denne forordning.

⁽¹⁾ EUTL 247 af 9.9.2006, s. 32.

2. Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, foretages programmeringen i fællesskab med det berørte partnerland eller den berørte partnerregion, og den tilpasses i stigende grad partnerlandenes eller -regionernes strategier til fattigdomsreduktion eller tilsvarende strategier.

Unionen og dens medlemsstater konsulterer hinanden på et tidligt tidspunkt i og under hele programmeringsprocessen for at fremme sammenhængen, komplementariteten og kohærensens i deres samarbejde. Konsultationerne kan føre til fælles programmering med de lokalt repræsenterede medlemsstater. Fælles programmering baseres på de komparative fordele for Unionens donorer. Andre medlemsstater opfordres til at bidrage til at styrke EU's fælles optræden udadtil.

EIB's finansieringsaktiviteter bidrager til Unionens almindelige principper, navnlig principperne i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen, såsom begrænsning af fattigdom gennem inklusiv og bæredygtig vækst og økonomisk, miljømæssig og social udvikling. EIB og Kommissionen bør tilstræbe at maksimere synergierne i EUF-programmeringsforløbet, hvor dette er nødvendigt. EIB konsulteres i en tidlig fase i anliggender, der vedrører dens ekspertise og aktiviteter, med henblik på at øge sammenhængen i EU's optræden udadtil.

Andre donorer og udviklingsaktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder, høres tillige.

3. Under omstændigheder som dem, der henvises til i artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, kan Kommissionen fastsætte specifikke bestemmelser om programmering og implementering af udviklingsstøtte ved selv at forvalte de ressourcer, der er tildelt den pågældende stat i overensstemmelse med de berørte EU-politikker.

4. Unionen koncentrerer principielt sin bilaterale bistand om højst tre sektorer, der aftales med partnerlandene.

Artikel 5

Programmeringsdokumenter

1. Strategidokumenter er dokumenter, der udarbejdes af Unionen og de pågældende partnerlande eller -regioner med henblik på at sikre kohærente politikrammer for udviklingssamarbejde, der er i overensstemmelse med det overordnede mål og rækkevidden, målene og de generelle principper, der er fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, og i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i artikel 2, 8 og 12a i bilag IV til nævnte aftale.

Ved udarbejdelse og gennemførelse af strategidokumenter anvendes principperne om støtteeffektivitet: nationalt ejerskab, partnerskab, koordinering, harmonisering, tilpasning til modtagerlandets nationale eller regionale systemer, gennemsigtighed, gensidig ansvarlighed og resultatorientering som omhandlet i artikel 2 i denne forordning. Programmeringsperioden synkroniseres principielt med partnerlandenes strategicykluser.

2. Med de pågældende partnerlandes eller -regioners samtykke kræves der ikke strategipapirer for:

- a) lande eller regioner, der har en udviklingsstrategi i form af en udviklingsplan eller et lignende udviklingsdokument, som Kommissionen har godkendt som grundlag for det tilhørende flerårige vejledende program ved vedtagelsen af sidstnævnte dokument
- b) lande eller regioner, for hvilke EU og medlemsstaterne har vedtaget et fælles flerårigt programmeringsdokument
- c) lande eller regioner, for hvilke der allerede findes et fælles rammedokument, der fastlægger en samlet EU-strategi for forbindelserne med de pågældende partnerlande eller -regioner, herunder EU's udviklingspolitik
- d) regioner, som har en strategi, der er vedtaget sammen med Unionen
- e) lande, hvor Unionen har til hensigt at synkronisere sin strategi med en ny national cyklus, der starter før 1. januar 2017. I sådanne tilfælde vil det flerårige vejledende program for perioden mellem 2014 og begyndelsen af den nye nationale cyklus indeholde Unionens opfølgning for det pågældende land.

3. Der kræves ikke strategidokumenter for lande og regioner, som modtager en indledende EU-bevilling under denne forordning på under 50 mio. EUR for perioden 2014-2020. I sådanne tilfælde vil de flerårige vejledende programmer indeholde Unionens opfølgning for disse lande eller regioner.

Hvis de valgmuligheder, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ikke kan godtages af partnerlandet eller -regionen, udarbejdes der et strategidokument.

4. Bortset fra de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, baseres de flerårige vejledende programmer på dialog med partnerlandene eller -regionerne og udarbejdes på grundlag af de strategidokumenter eller lignende dokumenter, der henvises til i denne artikel, og gøres til genstand for en aftale med de pågældende partnerlande eller -regioner.

I henhold til denne forordning kan det fælles flerårige programmeringsdokument, der er omhandlet i stk. 2, litra b), i denne artikel, hvis det opfylder de principper og betingelser, der er fastsat i dette stykke, og herunder indeholder en vejledende fordeling af midler, efter den procedure, der er fastsat i artikel 14, anses for at være det flerårige vejledende program efter aftale med partnerlandet eller partnerregionen.

5. I de flerårige vejledende programmer angives de prioriterede sektorer, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, resultatindikatorerne og den vejledende finansielle bevilling, både samlet set og pr. prioriteret område. Der redegøres også for, hvordan de foreslåede programmer vil bidrage til den samlede landestrategi som omhandlet i denne artikel, og hvordan de vil bidrage til gennemførelsen af dagsordenen for forandring.

I overensstemmelse med principperne for bistandseffektivitet undgår den interne AVS-strategi fragmentering og sikrer komplementaritet og reel værditilvækst med landeprogrammerne og de regionale programmer.

6. Ud over programmeringsdokumenter for lande og regioner forbereder Kommissionen og AVS-landene i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i artikel 12-14 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, gennem AVS-sekretariatet, sammen et internt AVS-strategidokument og et tilhørende flerårigt vejledende program.

7. De specifikke bestemmelser, der henvises til i artikel 4, stk. 3, kan antage form af særlige støtteprogrammer, som tager hensyn til de særlige overvejelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

Artikel 6

Programmering for lande og regioner, der er i krise eller befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker situation

1. Ved udarbejdelse af programmeringsdokumenter for lande og regioner, der er i krise, befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker situation eller er udsat for naturkatastrofer, tages der behørigt hensyn til de berørte befolkningers, landes eller regioners sårbarhed, særlige behov og forhold.

Unionen forpligter sig fortsat fuldt ud til at gennemføre den nye aftale om engagement i ustabile stater og principperne heri, herunder ved at fokusere på de fem mål om freds- og statsopbygning, ved at sikre lokalt ejerskab og ved nøje at foretage en tilpasning til nationale planer, der er udviklet som led i gennemførelsen af den nye aftale.

Der skal være passende opmærksomhed på konfliktforebyggelse og konfliktløsning, statsopbygning og fredsbevaring, forsoning efter konflikt og genopbygningsforanstaltninger ved at sætte særlig fokus på inklusive og legitime politikker, sikkerhed, retfærdighed, det økonomiske fundament og opbygning af kapacitet til et ansvarligt og fair udbud af tjenesteydelser. Der vil blive lagt særlig vægt på kvinders rolle og børns muligheder i disse processer.

Hvis partnerlande eller -regioner er midt i en krise, befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker situation, lægges der blandt alle de relevante aktører særlig vægt på at forbedre koordinationen mellem nødhjælp, genopbygning og udvikling, herunder med henblik på politiske initiativer, for at hjælpe landene med at klare overgangen fra en katastrofesituation til udviklingsfasen. Programmering for lande og regioner, der befinder sig i en usikker situation eller regelmæssigt er udsat for naturkatastrofer, skal bl.a. vedrøre katastrofeberedskab og -forebyggelse og håndtering af konsekvenserne af sådanne katastrofer og skal afhjælpe sårbarheden over for chok samt styrke modstandsdygtigheden.

2. For lande eller regioner, der befinder sig i en krise, en periode efter en krise eller usikre situationer, kan der foretages en ad hoc-revision af landets eller regionens samarbejdsstrategi. En sådan revision kan resultere i en specifik og tilpasset strategi, der skal sikre overgangen til samarbejde og udvikling på lang sigt, fremme en bedre koordinering og sikre overgangen fra humanitære instrumenter til udviklingspolitiske instrumenter.

Artikel 7

Godkendelse og ændring af programmeringsdokumenter

1. Programmeringsdokumenterne, herunder vejledende tildeling heri, godkendes af Kommissionen efter den procedure, der er fastsat i artikel 14.

Samtidigt med fremsendelse af programmeringsdokumenterne til EUF-Udvalget, sender Kommissionen dem også til det blandede parlamentariske udvalg til orientering under fuld overholdelse af beslutningsproceduren i afsnit IV i denne forordning.

Programmeringsdokumenterne godkendes efterfølgende af de pågældende AVS-lande eller -regioner som fastsat i bilag IV i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Lande eller regioner uden et undertegnet programmeringsdokument forbliver støtteberettigede på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 4, stk. 3.

2. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, herunder de vejledende tildelinger heri, kan tilpasses under hensyn til revisioner som omhandlet i artikel 5, 11 og 14 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen.

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, stk. 4, og artikel 3, stk. 2, i denne forordning, og på grundlag af tidligere erfaringer fra bl.a. EUF med incitamenter, herunder egne resultater, kan de vejledende tildelinger til hvert land eventuelt suppleres gennem bl.a. en resultatorienteret mekanisme. I denne forbindelse skal der, idet det anerkendes, at skrøbelige stater og sårbare stater fortjener særbehandling for at sikre, at der tages behørigt hensyn til deres særlige behov, stilles ressourcer til rådighed, om muligt i samme størrelsesorden som i forbindelse med initiativet vedrørende regeringsførelse under 10. EUF, så der gives incitament til resultatorienterede reformer i overensstemmelse med dagsordenen for forandring og med henblik på at opfylde forpligtelserne i AVS-EU-partnerskabsaftalen. EUF-Udvalget skal i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i denne forordning drøfte den resultatbaserede mekanisme.

3. Den procedure, der er fastsat i artikel 14, finder også anvendelse på væsentlige ændringer, som medfører en signifikant ændring af strategien og programmeringsdokumenterne og/eller den programmerbare ressourcefordeling under strategien. Tillæg til programmeringsdokumenterne godkendes eventuelt efterfølgende af de pågældende AVS-lande eller -regioner.

4. I behørigt begrundede hastende tilfælde — f.eks. hvis der er kriser eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettighederne eller de grundlæggende friheder, herunder de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, — kan den procedure, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, anvendes til at ændre programmeringsdokumenterne, jf. artikel 5.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 8

Generelle rammer for gennemførelse

Gennemførelsen af den bistand, der ydes til AVS-lande og -regioner og forvaltes af Kommissionen og EIB i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen, foretages i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale (»EUF-finansforordningen«).

Artikel 9

Vedtagelse af handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger

1. Kommissionen vedtager årlige handlingsprogrammer på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter, der er omhandlet i artikel 5.

I tilfælde af tilbagevendende foranstaltninger kan den også vedtage flerårige handlingsprogrammer for en periode på op til tre år.

Et tiltag kan om nødvendigt og i behørigt begrundede tilfælde vedtages som en individuel foranstaltning før eller efter vedtagelsen af årlige eller flerårige handlingsprogrammer.

2. Handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger udarbejdes af Kommissionen sammen med partnerlandet eller -regionen med inddragelse af de lokalt repræsenterede medlemsstater, og de koordineres om nødvendigt med andre donorer, især i tilfælde af fælles programmering, og med EIB. Medlemsstater, som ikke er lokalt repræsenterede, orienteres om aktiviteter på dette område.

Handlingsprogrammerne indeholder en specifik beskrivelse af hver af de planlagte aktiviteter. Denne beskrivelse specificerer de opstillede mål, de forventede resultater og hovedaktiviteterne.

Beskrivelsen fastlægger de forventede resultater vedrørende output, resultater og virkninger med kvantificerede eller forholdsmæssige mål, og redegør for forbindelserne mellem hvert enkelt mål samt med målene i det flerårige vejledende program. Outputtene og i princippet resultaterne har specifikke, målelige og realistiske indikatorer med basislinjer og tidsbegrænsede benchmarks, som er tilpasset til partnerlandets eller regionens egne output og egne benchmarks i størst muligt omfang. Hvis det er relevant, vil der blive udarbejdet en costbenefitanalyse.

Beskrivelsen fastlægger risiciene og indeholder forslag til, hvordan disse i givet fald imødegås, samt forelægger en analyse af den specifikke sektorsammenhæng og de vigtigste interesser, implementeringsmetoder, budget og vejledende tidsplan, og, i tilfælde af budgetstøtte, kriterierne for betaling, herunder eventuelle variable rater. Den specificerer også eventuelt tilknyttede støtteforanstaltninger samt ordninger for overvågning, revision og evaluering.

Hvis det er relevant, angiver beskrivelsen komplementariteten med nuværende og planlagte EIB-aktiviteter i partnerlandet eller -regionen.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og i tilfælde med uforudsete og behørigt begrundede behov eller ekstraordinære omstændigheder kan Kommissionen vedtage særlige foranstaltninger, herunder foranstaltninger med henblik på at lette overgangen fra nødhjælp til langsigtede udviklingsaktiviteter eller foranstaltninger, så befolkningen bedre rustes til at håndtere tilbagevendende kriser.

4. De handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og til hvilke EU's finansielle bistand overstiger 5 mio. EUR, og særlige foranstaltninger, til hvilke EU's finansielle bistand overstiger 10 mio. EUR, vedtages af Kommissionen efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14 i denne forordning. Denne procedure er ikke påkrævet for handlingsprogrammer og foranstaltninger, der ligger under disse tærskler, og for mindre ændringer heraf. Mindre ændringer er tekniske justeringer som f.eks. forlængelse af gennemførelsesperioden, omfordeling af midler inden for det planlagte budget eller forøgelse eller reduktion af budgetter med mindre end 20 % af det oprindelige budget, men ikke over 10 mio. EUR, såfremt disse ændringer ikke substantielt vedrører målene for det oprindelige handlingsprogram eller den oprindelige foranstaltning. I så fald vedtages handlingsprogrammer og foranstaltninger og mindre ændringer af Kommissionen, som underretter EUF-Udvalget inden for en måned efter vedtagelsen heraf.

Hver medlemsstat kan anmode om, at et projekt eller program fjernes fra et handlingsprogram, der er forelagt EUF-Udvalget efter proceduren i artikel 14 i denne forordning. Hvis denne anmodning støttes af et blokerende mindretal af medlemsstater som fastlagt i artikel 8, stk. 3, sammenholdt med artikel 8, stk. 2, i den interne aftale, vedtages handlingsprogrammet af Kommissionen uden det pågældende projekt eller program. Medmindre Kommissionen, i overensstemmelse med medlemsstaternes synspunkter i EUF-Udvalget, ikke ønsker at forfølge de projekter eller programmer,

der er fjernet, forelægges det senere EUF-Udvalget på ny uden for handlingsprogrammet i form af en individuel foranstaltning, der så vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 14 i denne forordning.

I behørigt begrundede hastende tilfælde — f.eks. kriser, naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne eller de grundlæggende friheder — kan Kommissionen vedtage individuelle eller særlige foranstaltninger eller ændringer af eksisterende handlingsprogrammer eller foranstaltninger efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, i denne forordning.

5. Kommissionen vedtager særlige handlingsprogrammer for udgifter til støttefunktioner som omhandlet i artikel 6 i den interne aftale efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14 i nærværende forordning. Ændringer i handlingsprogrammerne for udgifter til støttefunktioner vedtages i overensstemmelse med den samme procedure.

6. Der foretages på projektniveau en passende miljøscreening, herunder for klimaændringer, biodiversitet og dertil knyttede sociale virkninger, som om nødvendigt omfatter en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM), hvis der er tale om miljøfølsomme projekter, navnlig hvis disse formodes at have betydelige negative miljøvirkninger og/eller sociale virkninger, som er følsomme, forskelligartede eller uden præcedens. Denne screening skal foregå i henhold til internationalt anerkendt praksis. Hvis det er relevant, anvendes der strategiske miljøvurderinger (SMV'er) ved gennemførelsen af sektorprogrammer. Det sikres, at interessenterne inddrages i miljøvurderingerne, og at offentligheden får adgang til resultaterne.

Artikel 10

Supplerende medlemsstatsbidrag

1. Medlemsstaterne kan på eget initiativ overdrage Kommissionen eller EIB frivillige bidrag i overensstemmelse med artikel 1, stk. 9, i den interne aftale til hjælp til at virkeliggøre AVS-EU-partnerskabsaftalens mål uden for fælles samfinansieringsordninger. Sådanne bidrag berører ikke den samlede tildeling af midler under EUF. De behandles på samme måde som medlemsstaternes regelmæssige bidrag, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale, jf. bestemmelserne i artikel 6 og 7 i denne aftale, for hvilke der kan fastlægges specifikke ordninger i bilaterale aftaler om bidragene.

2. Der bør kun foretages øremærkning i behørigt begrundede situationer, f.eks. som reaktion på ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 3. I sådanne tilfælde behandles frivillige bidrag, der overdrages til Kommissionen, som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med EUF-finansforordningen.

3. De yderligere midler integreres i programmerings- og revisionsprocessen og i de årlige handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, og skal afspejle partnerlandets eller -regionens ejerskab.

4. Enhver ændring af handlingsprogrammerne, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 9.

5. Medlemsstater, som overdrager supplerende frivillige bidrag til Kommissionen eller EIB som hjælp til at virkeliggøre AVS-EU-partnerskabsaftalens mål, underretter på forhånd Rådet og EUF-Udvalget eller Investeringsfacilitetsudvalget om disse bidrag.

Artikel 11

Skatter, told og afgifter

Unionens bistand genererer og foranlediger ikke opkrævning af særlige skatter, særlig told eller særlige afgifter.

Uanset artikel 31 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen kan skatter, told og afgifter af denne type være støtteberettigede på de vilkår, der er fastsat i den EUF-finansforordning, som er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale.

Artikel 12

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser, ved gennemførelse af tiltag finansieret i henhold til denne forordning, beskyttes gennem anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse eller eventuelt ved tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har beføjelser gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at revidere eller, hvis der er tale om internationale organisationer, beføjelse til efter aftaler indgået med dem at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾, for at fastslå, om der har været tale om svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud eller en afgørelse om tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til denne forordning.
4. Uanset stk. 1, 2 og 3 giver samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud, der følger af gennemførelsen af denne forordning, udtrykkeligt Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage revision, kontrol på stedet og inspektioner i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Artikel 13

Regler om nationalitet og oprindelse i forbindelse med offentlige udbud, tildeling af tilskud og andre tildelingsprocedurer

Reglerne om nationalitet og oprindelse i forbindelse med offentlige udbud, tildeling af tilskud og andre tildelingsprocedurer er fastsat i artikel 20 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen.

AFSNIT IV

BESLUTNINGSPROCEDURER

Artikel 14

EUU-Udvalgets ansvarsområder

1. EUU-Udvalget afgiver udtalelse efter den procedure, der er fastsat i stk. 3 og 4 i denne artikel.

En observatør fra EIB deltager i EUU-Udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører EIB.

2. EUU-Udvalgets opgaver dækker de ansvarsområder, der er omhandlet i afsnit II og III i denne forordning:

- a) programmering af Unionens bistand under EUU og programmeringsrevision med særlig fokus på landestrategier, regionale strategier og AVS-interne strategier, samt
- b) overvågning af gennemførelsen og evalueringen af Unionens bistand, der bl.a. omfatter bistandens indvirkning på begrænsningen af fattigdom, sektorspecifikke aspekter, tværgående spørgsmål, koordinationen lokalt med medlemsstater og andre donorer og de fremskridt, der er gjort med hensyn til principperne for bistandseffektiviteten som omhandlet i artikel 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Hvad angår budgetstøtteprogrammer, som EUF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om, men som suspenderes under gennemførelsen, orienterer Kommissionen på forhånd udvalget om suspensionen og den efterfølgende afgørelse om at genoptage betalingerne.

Hver medlemsstat kan når som helst opfordre Kommissionen til at give EUF-Udvalget oplysninger og til at drøfte spørgsmål i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i dette stykke. Denne drøftelse kan føre til henstillinger fra medlemsstaterne, som Kommissionen skal tage hensyn til.

3. Når EUF-Udvalget anmodes om at afgive udtalelse, forelægger Kommissionens repræsentant inden for de tidsfrister, der er fastsat i Rådets afgørelse om regler og procedurer for EUF-Udvalget, jf. artikel 8, stk. 5, i den interne aftale, et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. EUF-Udvalget afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastlægge, alt efter hvor meget spørgsmålet haster, men som ikke kan overstige 30 dage. EIB deltager i drøftelsen. Udtalelsen afgives med kvalificeret flertal, jf. artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, på basis af den vægtfordeling mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i den interne aftale.

Når EUF-Udvalget har afgivet udtalelse, træffer Kommissionen foranstaltninger, som finder anvendelse omgående.

Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EUF-Udvalgets udtalelse, giver Kommissionen dog straks Rådet meddelelse herom. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af foranstaltningerne i en periode, der i princippet højst må være på 30 dage fra datoen for meddelelsen, men som kan forlænges i op til 30 dage under ekstraordinære omstændigheder. Rådet, der træffer afgørelse med samme kvalificerede flertal som EUF-Udvalget, kan træffe anden afgørelse inden for denne frist.

4. I behørigt begrundede hastende tilfælde, jf. artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 4, vedtager Kommissionen foranstaltningerne, der anvendes umiddelbart uden forudgående forelæggelse for EUF-Udvalget, og som forbliver i kraft, så længe det vedtagne eller ændrede dokument, handlingsprogrammet eller foranstaltningen er i kraft.

Senest 14 dage efter vedtagelsen forelægger formanden foranstaltningerne for EUF-Udvalget, så det kan afgive udtalelse.

Hvis EUF-Udvalget afgiver negativ udtalelse, jf. stk. 3 i denne artikel, ophæver Kommissionen øjeblikkeligt de vedtagne foranstaltninger i medfør af første afsnit i dette stykke.

Artikel 15

Fredsfaciliteten for Afrika

De vejledende interne AVS-programmer øremærker finansieringen af fredsfaciliteten for Afrika. Denne finansiering kan suppleres med regionale vejledende programmer. En specifik procedure, anvendes på følgende måde:

- a) på anmodning af Den Afrikanske Union, der blev godkendt af AVS-Ambassadørudvalget, udarbejder Kommissionen flerårige handlingsprogrammer, som specificerer de mål, der forfølges, rækkevidden og arten af de mulige tiltag og gennemførelsesforanstaltningerne; et fastlagt rapporteringsformat specificeres på interventionsniveau. I et bilag til hvert handlingsprogram beskrives de specifikke beslutningsprocedurer for hvert muligt tiltag i overensstemmelse med dets art, omfang og hastende karakter
- b) handlingsprogrammerne, herunder det bilag, der er omhandlet i litra a), og enhver ændring heraf, drøftes i de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og godkendes af Coreper med det kvalificerede flertal, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, inden det vedtages af Kommissionen
- c) handlingsprogrammerne, med undtagelse af det bilag, der er omhandlet i litra a), danner grundlag for den finansieringsaftale, der skal indgås mellem Kommissionen og Den Afrikanske Union

- d) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité godkender på forhånd ethvert tiltag, der skal gennemføres i henhold til finansierungsordningen; de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet orienteres eller, i hvert fald når nye fredsbevarende operationer skal finansieres, konsulteres i god tid, inden forslagene til tiltag forelægges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i henhold til de specifikke beslutningsprocedurer, der er omhandlet i litra a), for at sikre, at der ud over den militære og sikkerhedsmæssige dimension tages hensyn til de udviklings- og finansierungsrelaterede aspekter ved de planlagte foranstaltninger. Uanset finansierungs af fredsbevarende operationer lægges der i denne forbindelse særlig vægt på de aktiviteter, der betragtes som ODA
- e) på anmodning fra Rådet eller EUF-Udvalget udarbejder Kommissionen årligt en aktivitetsrapport om midlernes anvendelse til orientering for Rådet og EUF-Udvalget, idet der skelnes mellem ODA- og ikke-ODA-relaterede forpligtelser og betalinger.

Ved udgangen af det første flerårige handelsprogram vil EU og medlemsstaterne evaluere fredsfaciliteten for Afrika og dens resultater og procedurer og drøfte mulighederne for fremtidig finansierungs. I den sammenhæng og for at skabe et sundere grundlag for fredsfaciliteten for Afrika vil EU og dets medlemsstater afholde drøftelser, som både behandler spørgsmålet om midler til fredsbevarende operationer, bl.a. finansieret af EUF, og bæredygtig støtte fra Unionen til afrikansk ledede fredsbevarende operationer efter 2020. Desuden vil Kommissionen senest i 2018 foretage en evaluering af faciliteten.

Artikel 16

Investeringsfacilitetsudvalget

1. Investeringsfacilitetsudvalget, nedsat i EIB's regi i henhold til artikel 9 i den interne aftale (»IF-Udvalget«), består af repræsentanter for medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen. En observatør fra Generalsekretariatet for Rådet og en anden observatør fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil inviteres til at deltage. Hver medlemsstat og Kommissionen udnævner en repræsentant og en stedfortræder. Af hensyn til kontinuiteten vælges formanden for IF-Udvalget af og blandt medlemmerne af IF-Udvalget for en toårsperiode. EIB varetager udvalgets sekretariat og hjælpe-tjenester. Kun de medlemmer af IF-Udvalget, der er udpeget af medlemsstaterne, eller deres stedfortrædere, har stemmeret.

Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, vedtager IF-Udvalgets forretningsorden på grundlag af et forslag, som EIB udarbejder efter høring af Kommissionen.

IF-Udvalget træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Vægtfordelingen af stemmerne er som fastsat i artikel 8 i den interne aftale.

IF-Udvalget holder møde mindst fire gange om året. Som fastsat i forretningsordenen kan EIB eller udvalgsmedlemmerne anmode om indkaldelse til yderligere møder. Desuden kan IF-Udvalget afgive udtalelse ved skriftlig procedure i henhold til dets forretningsorden.

2. IF-Udvalget godkender:

- a) de operationelle retningslinjer for gennemførelse af investeringsfaciliteten (»IF«)
- b) investeringsstrategier og forretningsplaner under IF, herunder resultatindikatorer, på grundlag af AVS-EU-partnerskabsaftalens mål og de generelle principper i Unionens udviklingspolitik
- c) årsberetningerne vedrørende IF
- d) eventuelle dokumenter om den generelle politik, herunder evalueringsrapporter, som vedrører IF.

3. IF-Udvalget afgiver endvidere udtalelse om:

- a) forslag om at yde rentegodtgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, litra b), i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen. I så fald afgiver IF-Udvalget også udtalelse om anvendelsen af en sådan rentegodtgørelse
- b) forslag om en IF-investering for alle projekter, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om

- c) andre forslag vedrørende IF baseret på de generelle principper, der er defineret i de operationelle retningslinjer for IF
- d) forslag vedrørende udviklingen af EIB's resultatmålingsramme, i det omfang en sådan ramme finder anvendelse på operationer i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen.

For at strømline godkendelsesprocessen for små operationer kan IF-Udvalget afgive positiv udtalelse om forslag fra EIB om en samlet tildeling (rentegodtgørelser og teknisk bistand) eller samlet godkendelse (lån og egenkapital), som så efterfølgende uden yderligere udtalelse fra IF-Udvalget og/eller Kommissionen videreføres af EIB til enkelte projekter i henhold til kriterier, der er fastsat i den samlede godkendelse, herunder den maksimale videretildeling til rentegodtgørelse pr. projekt

De styrende organer i EIB kan endvidere fra tid til anden anmode IF-Udvalget om at afgive udtalelse om alle finansieringsforslag eller om visse kategorier af finansieringsforslag.

4. Det påhviler EIB i god tid at forelægge IF-Udvalget alle spørgsmål, som kræver dets godkendelse eller udtalelse, jf. henholdsvis stk. 2 og 3. Alle forslag, der forelægges IF-Udvalget med henblik på en udtalelse, fremsættes i overensstemmelse med de relevante kriterier og principper i de operationelle retningslinjer for IF.

5. EIB og Kommissionen arbejder tæt sammen og samordner deres respektive foranstaltninger med andre donorer, når det er relevant. EIB skal navnlig:

- a) sammen med Kommissionen udarbejde eller revidere de operationelle retningslinjer for gennemførelsen af IF, som er omhandlet i stk. 2, litra a). EIB holdes ansvarlig for overensstemmelse med retningslinjerne og sikrer, at de projekter, den støtter, overholder internationale, sociale og miljømæssige standarder og er i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalens mål og de overordnede principper for EU's udviklingspolitik og de relevante landestøttestrategier eller regionale samarbejdsstrategier
- b) anmode Kommissionen om en udtalelse ved forberedelse af investeringsstrategier, forretningsplaner og dokumenter om den generelle politik
- c) informere Kommissionen om de projekter, den forvalter, i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1. I projektevalueringssfasen anmoder den om Kommissionens vurdering af projektets overensstemmelse med den relevante landesamarbejdsstrategi eller regionale samarbejdsstrategi eller eventuelt med de overordnede mål for IF
- d) anmode om Kommissionens tilslutning i projektevalueringssfasen til alle forslag, der forelægges IF-Udvalget, til en rentegodtgørelse, hvad angår dets overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen og med de kriterier, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for IF, undtagen når det drejer sig om rentegodtgørelser, der henhører under den samlede tildeling, jf. stk. 3, litra a).

Har Kommissionen ved udløbet af en frist på tre uger regnet fra forslaget forelægges ikke afgivet negativ udtalelse om et sådant forslag, anses den for at have afgivet positiv udtalelse om forslaget eller for at have tilsluttet sig det. I forbindelse med udtalelser om projekter i den finansielle eller offentlige sektor såvel som tilslutning til rentegodtgørelser kan Kommissionen anmode om at få det endelige projektforslag forelagt til udtalelse eller godkendelse, to uger før det sendes til IF-Udvalget.

6. EIB iværksætter ingen af de i stk. 3, litra a), b) og c), nævnte foranstaltninger, medmindre IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse.

Når IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse, træffer EIB afgørelse om forslaget i henhold til sine egne procedurer. Den kan bl.a. beslutte ikke at gå videre med forslaget. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om sager, hvor den har besluttet ikke at gå videre med forslaget.

EIB træffer afgørelse om forslaget i overensstemmelse med sine egne procedurer for lån af bankens egne midler og for IF-investeringer, som IF-Udvalget ikke skal afgive udtalelse om, og for investeringsfacilitetens vedkommende i overensstemmelse med de operationelle retningslinjer for IF og investeringsstrategier, som IF-Udvalget har godkendt.

Selv om IF-Udvalget afgiver negativ udtalelse om et forslag om ydelse af rentegodtgørelse, kan EIB yde det pågældende lån uden at indrømme rentegodtgørelse. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har besluttet at yde lånet.

Med forbehold af betingelserne i de operationelle retningslinjer for IF og på den betingelse, at det væsentlige formål med det pågældende lån eller den pågældende investering under IF er uændret, kan EIB beslutte at ændre vilkårene for et IF-lån eller en IF-investering, som IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om i henhold til stk. 3, eller for et hvilket som helst lån, for hvilket IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om rentegodtgørelse. EIB kan navnlig beslutte at forhøje lånebeløbet eller IF-investeringen med op til 20 %.

En sådan forhøjelse kan for projekter med rentegodtgørelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, give anledning til en tilsvarende forhøjelse af rentegodtgørelsen. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har fulgt denne fremgangsmåde. For projekter, der henhører under artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, anmodes IF-Udvalget om at afgive udtalelse, før EIB går videre, hvis der anmodes om en forhøjelse af værdien af godtgørelsen.

7. EIB forvalter IF-investeringerne og alle de midler, som den ligger inde med for IF, i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalens mål. Den kan bl.a. deltage i juridiske personers ledelses- og tilsynsorganer, som IF er investeret i, samt indgå forlig om, forvalte og ændre de rettigheder, den udøver på IF's vegne i overensstemmelse med de operationelle retningslinjer for IF.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Deltagelse af tredjelande eller regioner i tredjelande

For at sikre sammenhæng og effektivitet i forbindelse med EU's bistand kan Kommissionen beslutte, at udviklingslande, som ikke er AVS-stater, og regionale integrationsorganer med AVS-deltagelse, der fremmer regionalt samarbejde og integration, og som er berettigede til at modtage EU-bistand under andre EU-finansieringsinstrumenter for ekstern bistand, hvor det pågældende projekt eller program er regionalt eller grænseoverskridende og opfylder kriterierne i artikel 6 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, er berettigede til at modtage de midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), i den interne aftale. De oversøiske lande og territorier (»OLT'er«), der er berettigede til at modtage unionsbistand i henhold til Rådets afgørelse 2013/755/EU⁽¹⁾, og regionerne i Unionens yderste periferi kan også deltage i regionale samarbejdsprojekter eller -programmer. Den finansiering, der skal muliggøre deltagelse for disse territorier eller regioner i den yderste periferi, skal supplere de midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), i den interne aftale. Der tages hensyn til målet vedrørende et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne, regionerne i Unionens yderste periferi, OLT'erne og AVS-landene, og der etableres om nødvendigt koordineringsmekanismer. Der tages højde for denne finansiering og for de typer finansiering, der er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008⁽²⁾, i strategipapirer og flerårige vejledende programmer og i de handlingsprogrammer og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9 i denne forordning.

Artikel 18

Overvågning, rapportering og evaluering af EUF-bistand

1. Kommissionen og EIB overvåger jævnligt deres tiltag og finansierede foranstaltninger og evaluerer de fremskridt, der gøres med hensyn til at nå de forventede resultater. Kommissionen vil også gennemføre evalueringer af sine sektorpolitikkers og tiltags virkning og effektivitet og af programmeringens effektivitet, eventuelt ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer. Der vil blive taget behørigt hensyn til forslag fra Rådet om uafhængige eksterne evalueringer. Evalueringerne baseres på OECD-DAC-princippet for god praksis, og de har til formål at vurdere — under hensyn til ligestillingskriterier — om de specifikke mål er nået, udarbejde henstillinger og fremlægge dokumentation for at fremme læring med henblik på forbedring af fremtidige tiltag. Disse evalueringer foretages på baggrund af forudfastsatte, klare, gennemsigtige og, hvor det er hensigtsmæssigt, landespecifikke og målbare indikatorer.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union (»associeringsafgørelse«) (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 78 af 19.3.2008, s. 1).

EIB underretter regelmæssigt Kommissionen og medlemsstaterne om iværksættelsen af de projekter, der finansieres over midler fra EUF, som banken forvalter, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for IF.

2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter sammen med tjenestegrenenes reaktion på de vigtigste henstillinger til medlemsstaterne til orientering via EUF-Udvalget og EIB. Enhver evaluering, herunder henstillinger og opfølgningstiltag, kan drøftes i udvalget på anmodning fra en medlemsstat. I sådanne tilfælde vil Kommissionen rapportere tilbage til EUF-Udvalget et år senere om gennemførelsen af vedtagne opfølgningstiltag. Der tages højde for resultaterne ved fastlæggelse af programmer og tildeling af midler.

3. Kommissionen inddrager i passende omfang alle relevante interessenter i evalueringen af den EU-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, og kan om nødvendigt iværksætte fælles evalueringer med medlemsstater, andre donorer og udviklingspartnere.

4. Kommissionen undersøger de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af EUF, herunder de flerårige vejledende programmer, og forelægger fra 2016 Rådet en årlig beretning om gennemførelsen. Beretningen vil indeholde en analyse af de vigtigste output og resultater og om muligt bidraget fra EU's finansielle bistand til virkningerne. En resultatramme vil blive udstukket med henblik herpå. Denne beretning sendes også til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

5. Denne årlige beretning skal også indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringresultaterne, inddragelsen af relevante udviklingspartnere og gennemførelsen af forpligtelser og betalingsforpligtelser efter partnerland og region og samarbejdsområde. Den skal også indeholde en kvalitativ analyse af de oprindeligt forudsatte og opnåede resultater baseret på bl.a. data fra overvågningssystemer og en opfølgning på grundlag af de indhøstede erfaringer.

6. Beretningen skal så vidt muligt anvende specifikke og målelige indikatorer for, hvilken rolle bistanden spiller for virkeliggørelse af målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Den skal redegøre for de vigtigste erfaringer, der er gjort, og for opfølgningen af henstillinger og evalueringer for de tidligere år. Beretningen skal også, hvis det er muligt og relevant, vurdere overholdelsen af principperne om bistandseffektivitet, herunder for innovative finansielle instrumenter.

7. EU og medlemsstaterne foretager senest inden udgangen af 2018 en vurdering af, i hvilket omfang forpligtelserne og betalingerne er blevet realiseret, samt af den ydede bistands resultater og virkninger ved hjælp af indikatorer for output, resultat og virkning, som måler effektiviteten af ressourceanvendelsen samt effektiviteten af EUF. Den skal også se på de finansierede foranstaltningers bidrag til opfyldelsen af målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen og EU's prioriteter som opstillet i dagsordenen for forandring. Vurderingen gennemføres på forslag fra Kommissionen.

8. EIB informerer IF-Udvalget om de fremskridt, der gøres med at nå målene for IF. I henhold til artikel 6b i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen gøres de samlede resultater med IF til genstand for en fælles evaluering midtvejs i gennemførelsen af EUF og ved dens afslutning. Midtvejsevalueringen gennemføres af en uafhængig ekstern ekspert i samarbejde med EIB og stilles til rådighed for IF-Udvalget.

Artikel 19

Klimainsats- og biodiversitetsudgifter

Der foretages på grundlag af de vedtagne vejledende programmeringsdokumenter et årligt skøn over de samlede udgifter i forbindelse med klimainsats og biodiversitet. De midler, der tildeles inden for rammerne af EUF, vil være omfattet af et system med årlig opfølgning baseret på OECD-metoden (Riomarkører) — uden at brug af mere præcise foreliggende metoder udelukkes — der er integreret i den eksisterende metode til resultatstyring af EU-programmer, og som anvendes til opgørelse af udgifter vedrørende klimainsats og biodiversitet i forbindelse med handlingsprogrammer og individuelle og særlige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, og resultaterne herfra skal indgå i evalueringer og de årlige rapporter.

*Artikel 20***Tjenesten for EU's Optræden Udadtil**

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾.«

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).